

Vlaams
Parlement

vergadering **C199**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 18 april 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de werking van het nieuwe Brusselse museum Kanal – 1430 (2017-2018)	3
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het merkenbeleid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel – 1509 (2017-2018)	10
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de 11 juliviering 2018 in Brussel – 1574 (2017-2018)	14

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de werking van het nieuwe Brusselse museum Kanal – 1430 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Dank u, voorzitter. Goede morgen, collega's. Minister, het idee achter het museumproject in de leegstaande Citroëngarage hebben wij altijd een warm hart toegedragen. Het kan een perfecte aanvulling vormen op het bestaande musea-aanbod en vooral een mooi uithangbord zijn voor Brussel als toeristische trekpleister in binnen- en buitenland. Onze hoofdstad verdient dergelijke projecten met ambitie en vooral ook uitstraling. Het is jammer dat ook in dit dossier de pijnpunten van het Belgische federale model opvallen, waarbij sommige partijen elkaar eerder stokken in de wielen steken dan er samen op vooruit te willen gaan en in dezelfde richting te kijken.

Het mislopen van de collectie van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Brussel heeft ervoor gezorgd dat er andere invullingen voor het museumproject gevonden moesten worden. Het oog viel hierbij op de samenwerking met het Centre Pompidou. Een keuze die verstandig kan uitpakken, want het Centre Pompidou geniet een wereldwijde uitstraling, vergelijkbaar met de Guggenheim-musea of het Museum of Modern Arts (MoMA).

Helaas las ik op 8 maart 2017 dat er toch vragen gesteld kunnen worden bij de manier waarop de samenwerking verloopt. Zo wordt ongeveer 2 miljoen euro geïnvesteerd in personeel, maar die mensen zijn allemaal tewerkgesteld in Parijs en de Brusselse cultuursector laakt het gebrek aan Belgische of zelfs Brusselse expertise. De kennis, die onontbeerlijk is om van Kanal een succesverhaal op lange termijn te maken, lopen we zo mis.

Het is voor ons van groot belang dat een dergelijk groot, mediageniek en belangrijk project een transparante basis heeft. Ik heb het gevoel dat er een sfeerschepping aan de gang is waarbij slechts de uitgesproken positieve en negatieve benaderingen aan bod komen. Nuance en transparantie zouden goed zijn om dit project een stabielere en werkbare basis te geven die voor iedereen begrijpbaar blijft.

In principe is de invulling van het museumproject een gewestelijke zaak, waar de Vlaamse Gemeenschap zich niet mee hoeft te moeien. Dat weten we, maar ik onderstreep het hier nogmaals. Ik wil u dan ook allerminst een zwartepiet of moeilijke materie toeschuiven. Maar vermits u, via de financiële steun van 250.000 euro die u beloofde bij de voorstelling van de laatste beleidsnota Brussel, een voet tussen de deur hebt bij het Kanalproject, zou ik u toch volgende vragen willen stellen, om een duidelijker beeld van de situatie te krijgen.

Minister, kunt u de financiële input vanuit de Vlaamse Gemeenschap kaderen in het bredere financiële plaatje van Kanal? Waarvoor worden de Vlaamse middelen precies ingezet? Wat is daarvan het doel?

Wat is de voortgang van het dossier? Kanal zou openen in mei 2018 met een eerste tentoonstelling met werken van tien Brusselaars. Dat is een prima en uitstekend idee. Maar hebt u zicht op het verdere traject?

Hoe evalueert u de samenwerking in het project tot nu toe?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het hoeft geen betoog dat Kanal een ambitieus project is. Het wordt geïnitieerd en getrokken door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Zoals al gecommuniceerd, is het zowel mijn intentie als die van de Franse Gemeenschap om dit te steunen. Ik licht dat toe. Vandaar ook mijn duidelijk engagement dat we vanuit de twee gemeenschappen tegelijkertijd een gelijkwaardige ondersteuning aan het project zouden geven. Ik voorzie via het Vlaams Brusselfonds in een financiële ondersteuning van het aanloopprogramma, dat loopt tot wanneer de verbouwing van het fameuze Citroën-garagegebouw – zoals u weet meer dan 30.000 vierkante meter groot – effectief van start gaat. Men heeft de zeer optimistische planning om dat al binnen drie jaar te openen. Wait and see! Voor dergelijke omvangrijke projecten is er meestal iets meer tijd nodig. Maar goed, dat zien we wel.

Het project wordt opgedeeld in twee grote fases: de 'prefiguratie', die loopt van 5 mei 2018 tot en met 30 juni 2019; en een tweede fase na afloop van de grote werken op de site, die door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zal worden gefinancierd, zodra de Culturele Pool ingehuldigd zal zijn. Mijnheer Bajart, ik heb dus inderdaad wel het vermoeden dat er, na de 'prefiguratie', misschien nog wel een verlenging zou kunnen zijn, afhankelijk van de doorlooptijd van bouwvergunningen, werken en andere zaken. Maar ik weet dat niet, het is eerder mijn 'gut feeling' die mij dat zegt. Dat is dan voor de volgende jaren.

De regeringsnota van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 19 juli 2017 bevatte een eerste voorlopige raming van het businessplan voor de site. Voor de aanlooperperiode bedraagt het jaarbudget gedurende twee jaar 4,05 miljoen euro. Dat komt dus neer op een totaal van 8,1 miljoen euro voor die twee jaar. Daarvan financiert de overheid 1,5 miljoen euro per jaar, ofwel 3 miljoen euro in totaal. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest financiert nu al 1,5 miljoen euro van deze 3 miljoen euro. De Franse en Vlaamse Gemeenschap hebben de bedoeling elk een bedrag van 750.000 euro uit te trekken, dat is de andere helft van die 3 miljoen euro. Dat betekent – en ik wil daar de aandacht op vestigen – dat die andere 5 miljoen euro wel degelijk op basis van sponsoring, ticketing en andere zaken wordt begroot. Dat is een gezonde verhouding, als ik dat zo mag noemen.

De middelen vanuit Vlaanderen zullen toegewezen worden aan een aantal posten. Ten eerste aan de ondersteuning van producties van Vlaams-Brusselse instellingen en/of die een link met de Vlaamse Gemeenschap hebben, zoals het Kaaithater, Klarafestival, Ancienne Belgique, Flagey, BOZAR... Ik kom daar straks nog explicieter op terug. Ten tweede is er de ondersteuning aan jonge hedendaagse Brusselse kunstenaars – u verwees er al naar in uw vraagstelling – en, niet te onderschatten, aan een werking voor scholen van beide gemeenschappen bij een cinemaproject, en eveneens aan tentoonstellingen in het algemeen, meer bepaald de productiekost, transportkosten en algemene werking.

Ik wil hier wel benadrukken dat er geen middelen vanuit Vlaanderen gaan naar de overeenkomst tussen Kanal en Pompidou. Zoals minister-president Vervoort in de vergadering van de Commissie voor de Territoriale Ontwikkeling van 28 februari 2018 in het Brussels Parlement heeft aangegeven, wordt de samenwerking met het Centre Pompidou gefinancierd met de werkingsmiddelen van de stichting. Die overeenkomst is gesloten voor een periode van tien jaar, namelijk van 2017 tot 2027. Ze is op 7 december 2017 door de Brusselse Regering goedgekeurd. Het gaat dus om kosten die het Centre Pompidou zal aanrekenen om zijn knowhow ter beschikking te stellen om het personeel van de Stichting Kanal bij te staan en op te leiden, vele honderden werken uit te lenen – wat de essentie van de zaak is –, zijn naam te laten gebruiken en de werken 'van nagel tot nagel' te verzekeren.

Ik neem hierbij dus geen afstand van de keuze die men maakt voor het Centre Pompidou. Dat is een keuze waar men voor of tegen kan zijn. Ik zeg alleen dat

dat mijn keuze niet is, maar de keuze van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik wil daar ook niet in interfereren en mij daar ook niet op een of andere manier rond positioneren. Wat ik wil doen met de bijkomende middelen, is enerzijds, naast het aantrekken van de tentoonstelling van werken uit het Centre Pompidou, ruimte geven aan de hedendaagse Brusselse scène, dus de kunstenaars die hier actief zijn – en dat zijn er nogal wat – en anderzijds de dans- en muziekprogrammatie van de grotere huizen waar ik al naar verwees. Dat zijn de twee zaken waar wij ons op concentreren. Zodra de site volledig open zal zijn, komt er nog een vierde bij – maar dat is nu voorbarig –, en dat is de architectuurpoot, waar het Internationaal Centrum voor de Stad, de Architectuur en het Landschap (CIVA) samen met het Sint-Lukasarchief een soort equivalent van het Vlaams Architectuurinstituut op Brussels niveau zou hebben, als ik het zo mag noemen. Maar dat is pas op het ogenblik dat het gebouw zal af zijn.

Wat is de voortgang van het dossier? Het aanloopprogramma wordt multidisciplinair. Van 5 mei 2018 tot eind juni 2019 kan het publiek in de Citroëngarage terecht voor een eerste cultuurprogramma. Ik neem aan dat u dan allemaal een kijkje zult kunnen nemen in dat bijzondere gebouw. Het zal hoofdzakelijk om beeldende kunst draaien, met een deel van de collectie van het Centre Pompidou, wat niet hoeft te verbazen. Er zullen ook aanlooptentoonstellingen en creatieopdrachten voor Brusselaars zijn.

Het cultuurprogramma in aanloop naar de opening van het centrum is uitgetekend door Bernard Blistène, directeur van het Franse Musée national d'art, het departement culturele ontwikkeling en het Institut de Recherche et Coordination Acoustique/Musique (IRCAM) van het befaamde Centre Pompidou. Voor de opmaak ervan is in een wetenschappelijk oriëntatiecomité het voorbije anderhalf jaar ook samengewerkt met de Brusselse cultuursector, dat is niet nieuw. Daar zitten zowel Nederlandstalige als Franstalige tenoren in. Het Centre Pompidou, dat in zijn collectie moderne en hedendaagse kunst bijna 2000 werken van Belgische kunstenaars bezit, heeft al zeer sterke banden met Brussel en België. Samen met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zal het dit nieuwe project integreren in het bestaande cultuurnetwerk door samen te werken met de lokale actieve culturele en sociale structuren. Het is al een tijdje geleden bekendgemaakt dat er in het aanloopjaar bestellingen geplaatst worden bij tien Brusselse kunstenaars. De selectie gebeurde door een onafhankelijke jury, met onder andere Sophie Lauwers van BOZAR en Philip Van den Bossche, de curator van Mu.ZEE. De selectie werd eerder dit jaar bekendgemaakt. Het is de bedoeling om deze en andere creaties een plaats te geven op de aanlooptentoonstellingen en op die manier een collectie te beginnen samenstellen voor het toekomstige museum voor moderne en hedendaagse kunst, stap voor stap.

In het aanloopjaar komen ook de podiumkunsten aan bod. Met het oog daarop wordt met de Brusselse cultuursector een samenwerking opgezet om gezamenlijk een programma uit te werken van stukken die in het centrum opgevoerd zullen worden. Men concentreert zich dus hoofdzakelijk, om niet te zeggen uitsluitend, op muziek en dans. Momenteel worden partnerschappen onderzocht met de AB, de Botanique, BOZAR, Flagey, Les Halles de Schaerbeek en het Kaaitheater. Het Kunstenfestivaldesarts zal daar begin mei zijn festival openen. Verder onderzoekt men ook partnerschappen met La Raffinerie, de dansplek in Molenbeek aan het kanaal, zoals u wellicht weet, en het Klarafestival, en de deur staat ook open voor andere partners.

Het dossier voor de aanvraag van een subsidie bij de Vlaamse Gemeenschap is momenteel in opmaak. Ik gaf u reeds mee waar de Vlaamse Gemeenschap haar middelen aan zal besteden, namelijk de hedendaagse Brusselse scène, en het liefst de jongere kunstenaars, en daarnaast ook de muziek- en dansprogrammatie van de grotere huizen. Een aantal samenwerkingen zijn al verder gevorderd, andere

samenwerkingen zijn nog in een onderzoeksfase. De ruimte van de Citroëngarage is immers voor sommige partners geen evidente plek om een productie op te zetten. Het is wel een prikkelende plek, maar geen klassieke setting. Wat is er bijvoorbeeld nodig om er een orkest te laten optreden? Wat betekent dat op het vlak van productiekost? Dat zijn allemaal zaken die voor sommige producties al berekend zijn en voor andere nog in opmaak zijn. Er moet dus nog een en ander worden uitgezocht, maar het dossier evolueert wel gestaag en goed. Vanaf begin mei zal het gebouw worden opengesteld voor het publiek. Dat is niet onbelangrijk.

Wat het globale project van Kanal betreft, is het volgens de recente communicatie van de Stichting Kanal bij de aanstelling van de architectenbureaus de bedoeling om in het najaar van 2019 te starten met de bouwwerkzaamheden. Nogmaals, dat is een strakke optimistische inschatting. Het einde van de bouwwerkzaamheden zou dan eind 2022 zijn.

Hoe evalueer ik de samenwerking tot nu toe? Men heeft op korte tijd – het is werken tegen de klok – met een aantal mensen een groot project uit de grond weten te stampen. Het vraagt ook de nodige tijd om een aantal dingen te kunnen organiseren. Het betekent ook dat het bereiken van al de verschillende overheden en partners wat voeten in de aarde had. We zijn er uiteraard nog niet, maar de gesprekken lopen goed en er is de wil bij eenieder om van dit project een succes te maken.

Ik voeg er als persoonlijke bedenking aan toe dat ik hoop dat op het ogenblik dat we daar een feitelijke culturele programmatie zullen zien in alle facetten die ik net benoemde, we dan ook de moeilijkheden rond de start over wie daar allemaal aangeworven is en hoe het allemaal gaat, achter ons kunnen laten en dat het project meer en meer voor zich zal kunnen spreken. Het is heel belangrijk voor een cultureel project dat het om culturele inhoud kan draaien en dat daar zo weinig mogelijk politieke schaduwen over hangen. Dat is op dit ogenblik nog altijd zo, dat zal ik niet ontkennen.

Maar goed, wij moeten nu afwachten wat de big bang in mei en juni zal geven qua programmatie en aantrekkingskracht voor de Brusselaars – én anderen, laat dat duidelijk zijn. En dan is het nuttig om elkaar nog eens te spreken om te bekijken hoe een en ander evolueert.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Minister, ik dank u voor de stand van zaken en de evoluties in het dossier. Ik volg u in twee redeneringen, analyses. Ten eerste, om ervoor te zorgen dat het project eindelijk voor zich kan beginnen te spreken en het belang daarvan voor alles wat met cultuur, dans of muziek te maken heeft. Ten tweede, uw analyse van die prefiguratiefase en alles wat daarbij komt kijken, vooral naar een optimistische opstelling van de flow, de vooruitgang van de werken.

Ik herken hierin een gezonde verhouding tussen de middelen die onder andere uit Vlaanderen komen en dan die eigen middelen, uit operaties en tickettering en dergelijke meer.

Ik dank u voor uw antwoorden.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Mijnheer Bajart, ik dank u voor uw vraag. Het is een interessant project in onze hoofdstad. Er stond afgelopen weekend een heel interessant interview met de betrokkene Bernard Blistène in Le Soir.

Minister, ik dacht dat u op een vraag van collega Coudyser in de commissie Cultuur van 11 januari had geantwoord dat u 250.000 euro zou geven, jaarlijks,

gedurende drie jaar. U spreekt nu over 750.000 euro gedeeld door de twee gemeenschappen. Gaat het over hetzelfde? *(Opmerkingen van minister Sven Gatz)*

Ah, oké, want ik had begrepen dat het maar over twee jaar ging. Maar het gaat dus over drie jaar? *(Opmerkingen van minister Sven Gatz)*

Het bedrag blijft hetzelfde. Oké.

Dan heb ik nog een bijkomende vraag. We hebben in de pers gelezen dat de nieuwe staatssecretaris bevoegd voor de wetenschappelijke instellingen heeft gezegd dat ze, in tegenstelling tot haar voorgangster, zou openstaan voor een discussie over het eventuele uitlenen van stukken uit de federale collectie van de federale musea voor hedendaagse en moderne kunst. Laat de overeenkomst die werd gesloten met het Centre Pompidou hiervoor nog ruimte open? U hebt zelf ook gezegd dat, zodra het museum op poten staat, u het zelf ziet zitten om vanuit de Vlaamse Gemeenschap daarvoor een overeenkomst te sluiten. Als mevrouw Demir zegt dat ze daarover wil spreken vanuit het federale niveau, is het dan nog een mogelijkheid om dat effectief te realiseren? Of is dat een gesloten akkoord? Ik ben daar niet van op de hoogte, maar dat kunt u voor ons verhelderen. Ik dank u.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

We kunnen wel zeggen dat dit dossier gestart is onder een slecht gesternte. We kunnen niet ontkennen dat hier een zweem van achterkamerpolitiek is, van een beetje de Brusselse ziekte die altijd opduikt in de Brusselse instellingen. We hebben het verhaal Samusocial gekend. Als we dan zien op welke manier die raad van bestuur, de verantwoordelijken zijn aangeduid... Ik zal de namen noemen, men vindt ze namelijk overal terug: een zekere Yves Goldstein, PS-cabinetard, is directeur. Een zekere heer Leconte, kabinetschef van een FDF/DéFI-minister, is tot secretaris-generaal benoemd. En dan is ook enkele maanden geleden de heer Delhauteur benoemd, de voormalige adjunct-kabinetschef van minister-president Vervoort.

Men ziet eigenlijk onmiddellijk dat het management, het bestuur, de operationele leiding in handen is van mensen die niet echt de kennis hebben over kunst, de museumwereld, die niet echt de connecties of het netwerk hebben, behalve dan een zeer sterk netwerk in de Brusselse politieke cultuur.

We weten hoe dat hier in Brussel verschillende keren is misgelopen. We stellen ons dan ook toch wel ernstige vragen bij dit hele project. Het is niet alleen zo – en dat weet u ook, minister – dat het project juridisch problematisch is. Men wil een museum met internationale uitstraling. Men heeft onmiddellijk een samenwerking met het Centre Pompidou, waar nog steeds een zweem van een totaal gebrek aan transparantie blijft hangen. U weet ook dat het geweest enkel bevoegd is voor musea met een biculturele inslag. En dan kunnen we niet ontkennen dat in casu een dergelijk museum de gewestelijke bevoegdheid reeds overschrijdt.

Ik heb het al gehad over de verschillende politieke benoemingen in die operationele leiding, die van verschillende kanten, van verschillende Brusselse kabinetten komen. Men kan zeggen: kabinetsmensen zijn op zich niet slecht. Maar we kunnen ons wel vragen stellen bij de benoemingsprocedure, waardoor andere, misschien meer geschikte kandidaten, mét de nodige ervaring inzake de culturele wereld, niet de mogelijkheid of de kans hebben gehad om nog maar te kandideren. En die zweem van die Brusselse ziekte die er soms bestaat, die politieke benoemingen, die achterkamerpolitiek, dat gebrek aan transparantie zal natuurlijk een schaduw werpen op dit hele project. Dat is een exponent van een nefaste bestuurscultuur.

U weet ook – het is nog niet zo lang geleden – dat er een schertsvertoning is geweest toen er een kleine opening was in aanwezigheid van kunstkenners, galerijhouders, verzamelaars. Zelfs de Franse ambassadeur was toen aanwezig, wegens de samenwerking met het Centre Pompidou. Er is een publieke discussie geweest tussen de huidige waarnemend directeur-generaal Goldstein en anderzijds de heer Draguet. Beide heren, waarvan iedereen weet welke politieke kleur ze hebben, zijn elkaar in de haren gevlogen omdat ze niet dezelfde visie hebben over het hele project.

Ik blijf mij dan ook vragen stellen. De essentiële vraag is dan natuurlijk of wij als Vlaamse Gemeenschap, maar ook de Franse Gemeenschap, dit project moeten blijven legitimeren. 750.000 euro, verdeeld over twee of drie jaar, lijkt ons bovendien geen inspraak te geven. Ik heb recent nog wat cijfers opgezocht. Het Citroëngebouw is aangekocht voor ongeveer 20,5 miljoen euro. De herinrichting zou ongeveer 150 miljoen euro, exclusief btw, kosten. Over de samenwerking met het Centre Pompidou hangt nog steeds een zweem van achterdocht en geheimhouding. Het contract met het Centre Pompidou zou tien jaar lang ongeveer 2 miljoen euro kosten. En dan komen we in een aanloopprogramma, waarbij u via het Vlaams Brusselfonds een 750.000 euro zou betalen.

We weten ondertussen ook dat van het bedrag dat naar het Centre Pompidou gaat, 2 miljoen euro naar het personeel van het Centre Pompidou gaat. Ook daar is kritiek op gekomen. De heer Bajart heeft er al op gewezen. Waarom doen wij expliciet een beroep op Franse kunstkenners? Waarom doen we geen beroep op federale, Vlaamse, Waalse kunstkenners, die ervaring hebben in ons land met betrekking tot de museale inrichting? We mogen fier zijn op wat we zelf hebben. We hebben toch ook wel wat expertise in huis.

Mijn vragen aan u zijn de volgende, minister. Op welke manier gaat die samenwerking met het Kaaithheater verlopen? Het ligt ernaast. Gaat er iets heel concreets gebeuren met het Kaaithheater? Is er ergens een verbinding? Gaat men daar architecturaal aan werken?

Ik heb de indruk dat u een voet tussen de deur wilt houden, maar dat zou enkel gelden voor die aanlooperperiode, waarbij er inderdaad met Brusselse en Vlaamse culturele instellingen zal worden samengewerkt, maar nadien gaan we over in een tweede fase, waarbij het Centre Pompidou blijkbaar verder de invulling gaat geven. Gaan wij een voorpost worden van het Centre Pompidou in Brussel? Dat was alvast de kritiek van Draguet, die ik heb overgenomen. Welke vzw's? U hebt er al een paar opgesomd. Kunt u misschien iets concreter zijn? En denkt u echt dat u met die 750.000 euro in die aanlooperperiode daadwerkelijk een voet tussen de deur zult krijgen in het hele project? Tot daar alvast mijn kritische bedenkingen, maar anderzijds toch ook mijn vragen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Nog even aangeven, voor zover het aan mij is om daarover te oordelen: hoe de rol van de overeenkomst tussen Kanal en het Centre Pompidou moet worden ingeschat, dat is een opportuniteitskwestie. Men heeft daarvoor gekozen. Het is niet mijn keuze. Ik wil er ook geen afstand van nemen, maar het is niet mijn keuze. Ik heb niet de gewoonte om keuzes van anderen af te vallen of te verdedigen. Dat is niet mijn rol. Men heeft hier geprobeerd om, als je het zou vergelijken met een atletiekwedstrijd, een haas in de race te brengen, om sneller te kunnen lopen en sneller op niveau te raken, om bij gebrek aan eigen collectie – daar kom ik zo meteen op terug, want dat is natuurlijk een belangrijke vraag – een leemte in te vullen met toch wel een belangrijke partner, een partner die trouwens de gewoonte heeft om op verschillende manieren samen te werken met andere internationale instellingen, ofwel door daar dependances van te maken, wat hier

uitdrukkelijk niet het geval is – dat zou een slechte keuze geweest zijn, laat dat duidelijk zijn – ofwel door samenwerkingsverbanden te hebben. De specifieke vragen die daarover bestaan en die moeten worden gesteld, moeten in het Brusselse Parlement aan de Brusselse Regering gesteld worden. Ik beantwoord geen vragen ‘par personne interposée’, dat is nooit een goed idee in de politiek.

Men maakt dan de bedenking of wij dan misschien niet goed genoeg zijn, of we wel met Fransen moeten samenwerken, en of we dan niet beter met het federale niveau samenwerken. Dat is natuurlijk een beetje de discussie van de kip of het ei, waar ik als boer graag buiten blijf. Wie heeft er eerst gezegd dat er met het Centre Pompidou moest worden samengewerkt? En wie heeft er eerst gezegd dat de federale musea geen werken zouden uitlenen aan dit nieuwe project? Dat laat ik aan geschiedschrijvers over, maar ik wil toch de bedenking maken. Daarom vind ik het des te interessanter dat mevrouw Demir, met wie we gisteren trouwens nog een heel constructieve samenwerking gehad hebben in de interministeriële conferentie voor Cultuur – en ook met de andere collega’s –, minstens de opening maakte om te zeggen: ik sluit niet uit dat wanneer de juiste omstandigheden verzekerd kunnen worden – dat zal wellicht pas na de renovatie van het gebouw zijn – er ook werken vanuit de federale musea kunnen worden uitgeleend. Ik heb dat alleen gehoord en ik vind dat een interessante opening.

Wat ik wel wil bestrijden, mijnheer Poschet – en dat heb ik destijds ook aan mevrouw Coudyser gezegd –: het is niet de gewoonte in ons land, en ook op internationaal vlak, dat er dan samenwerkingsovereenkomsten gesloten worden tussen politieke instanties om werken uit te lenen, gelukkig maar. Dat is heel de ICOM-problematiek (International Council of Museums), die we ook in de commissie Cultuur al een paar keer gehad hebben. Dat gebeurt puur op museaal niveau, tussen gelijken. Met andere woorden: directeurs van musea beslissen met welke partners zij willen samenwerken en op welke voorwaarden zij werken uitlenen. En die zijn over het algemeen technisch-artistiek van aard, klimatologisch en dergelijke meer. Het is dus interessant dat een beetje een angel uit een politiek spanningsveld werd getrokken en dat er een opening wordt gemaakt, maar finaal zal men op een ander niveau, op museaal niveau, moeten beslissen wat er dan gebeurt.

Ik juich dat ook toe. Ik denk niet dat het verstandig zou zijn politici, anderen of ikzelf, te laten beslissen of een werk al dan niet mag worden uitgeleend. Soms kunnen werken om klimatologische redenen niet worden uitgeleend. Ik denk dan aan de discussie over de fantastische werken van Pieter Bruegel die Wenen en Oostenrijk niet mogen verlaten. Misschien zijn er politieke redenen, maar er zijn zeker ook artistiek-technische redenen. Veel van die werken zijn op hout geschilderd en het transport van hout is niet hetzelfde als het transport van canvas. Ik wijd maar even uit om aan te tonen dat we dit aan de vaklui moeten overlaten.

Dat is de rol van de samenwerking met het Centre Pompidou. Ik wil daar natuurlijk duidelijk een programma naast plaatsen. De mensen van de Stichting Kanal zijn met dit programma naar ons gekomen. Ze willen dit van in het begin. Ik moet erop letten dat de samenwerking met het Centre Pompidou geen verhaal op zich wordt. Het is een belangrijk onderdeel van het geheel, maar het is niet het enige onderdeel. De Stichting Kanal wil al vanaf het begin ruimte voor muziek- en dansproducties mogelijk maken. De Stichting Kanal wil, samen met de grote of middelgrote Brusselse huizen, de hedendaagse scene van Brussel als kunstenstad in de verf zetten. Op dat vlak hebben we elkaar gevonden.

Iedereen moet weten wat hij van mij verlangt. Indien ik daar eigenlijk niet aan mag meewerken, mag ik niets geven. Ik hoor echter ook dat 750.000 euro te weinig is ten opzichte van de geïnvesteerde middelen. Ik denk dat ik niets verkeerd doe en zelfs een goede keuze maak door duidelijk te kiezen voor de twee sporen die ik net al uitvoerig heb toegelicht. Ik wil een partner van dat constructief project zijn.

Ik wil nogmaals herhalen dat we een project, na alle startperikelen die er zijn geweest, op zijn culturele en stedelijke merites moeten kunnen beoordelen. Ik ga ervan uit dat we een ander gevoel zullen hebben en een ander debat kunnen en hopelijk moeten voeren wanneer we na een of twee maanden zien wat daar te zien valt, hoe dit wordt ingevuld, hoeveel mensen daarop afkomen en hoe goed de producties zijn. Op dat ogenblik zullen we meer weten.

Er zijn afspraken met het Kaaithheater gemaakt. Indien er in Kanal een dansproductie is, zal dat waarschijnlijk een coproductie van het Kaaithheater en La Raffinerie zijn. Er wordt altijd naar Nederlandstalige en Franstalige koppels gezocht om producties op te zetten. Er is afgesproken dat dit niet zal gebeuren op het ogenblik dat in het Kaaithheater zelf een productie van het Kaaithheater loopt. Er zal niet worden gekannibaliseerd. Het zal supplementair gebeuren. Ik denk ook dat dit supplementair kan gebeuren. De stad is ondertussen met 200.000 mensen gegroeid, dus er kan nog wel een bijkomende productie bij. Sommige producties in onze zalen zijn ook volgeboekt. Op dat vlak denk ik dat dit zeker kan.

Over de andere link heb ik in deze commissie al gezegd dat de gesprekken om de uitbreiding van het Kaaithheater langsheen de kaai en niet langsheen de square mogelijk te maken, optimale omstandigheden vereisen. Sommigen zeggen dat het zonder ook kan, maar dat is hoogst twijfelachtig. Een gedeelte dat nu van Citroën is, namelijk de fameuze stookplaats aan het Kaaithheater, zou worden overgedragen. De gesprekken zijn aan de gang. De uitbreidingsplannen van het Kaaithheater voorzien in een uitbreiding met die stookplaats. Het lastenboek van de internationale architectuurwedstrijd, dat nu met een winnaar zijn beslag krijgt, voorziet eveneens in de overdracht van de stookplaats naar het Kaaithheater. Dat is een interessant feitelijk gegeven, maar het staat los van de keuze om een culturele programmatie te ondersteunen die gedurende twee jaar hopelijk ten goede zal komen van alle cultuurliefhebbers, van alle Brusselaars en van al wie hiervan gebruik wil maken.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Indien er geen transparantie is, is dat alleszins niet hier het geval.

Mijnheer Vanlouwe, misschien moet ik even met u praten. Een Vlaams volksvertegenwoordiger moet kritisch zijn en zaken analyseren. U verwijst echter ook naar veel zaken die in feite niet tot de beslissingen van de Vlaamse Gemeenschap of van de minister behoren. Het is interessant dit even op een rijtje te zetten, maar ik denk dat u, samen met mij, toch moet onderstrepen en aanvaarden dat de minister hier in alle transparantie op de vragen antwoordt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het merkenbeleid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel – 1509 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, het is niet de eerste keer dat we hierover discussiëren en debatteren. In het begin hadden we heel veel hoop en verwachtingen dat er goede wil zou zijn met betrekking tot de uitvoering van het akkoord tussen de Vlaamse Regering en het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over het Vlaams merkenbeleid in Brussel.

Minister, u kent de overeenkomst. Het gaat om de beslissing niet enkel het N-logo te gebruiken, maar ook een bijkomende aanduiding of signalisatie die binnen de krachtlijnen van het Vlaams merkenbeleid past, namelijk 'Verbeelding werkt'. Dat is een verwijzing naar wat de Vlaamse Gemeenschap in Brussel doet. Dat is het resultaat van een afspraak die het College van de VGC, inclusief alle partners van het College van de VGC, en de Vlaamse Regering, inclusief alle partijen die in de Vlaamse Regering zitten, hebben gemaakt.

Minister, indien ik me niet vergis, komen 530 organisaties in aanmerking voor een N-logo en voor de verwijzing naar de Vlaamse Gemeenschap. Ik heb dat uit een van uw vorige antwoorden gehaald. Het gaat om 240 onderwijsinstellingen, om 180 instellingen die tot het beleidsdomein Welzijn behoren, zoals woonzorgcentra, kinderdagverblijven, thuiszorg, jongerenwelzijn en lokale dienstencentra, en om 100 instellingen die tot het beleidsdomein Cultuur behoren, zoals kunstinstellingen, erfgoedinstellingen, bibliotheken en jeugdverenigingen. Vlaanderen is aanwezig en dat mag worden gezien. Het gaat echter ook om de instellingen die tot het beleidsdomein Brussel behoren, zoals BRUZZ, Brik, het Huis voor Gezondheid en Brukselbinnenstebuiten.

Blijkbaar hanteren de Vlaamse Gemeenschap en de VGC een andere lijst. Op 28 februari 2018 konden we in de media lezen dat de Vlaamse overheid, in uitvoering van de overeenkomst, de instellingen in Brussel een brief heeft gestuurd. Die brief past in de beslissing die de Vlaamse Regering en het College van de VGC hebben genomen.

Een lokale schepen in Anderlecht, mevrouw Roex, vond het nodig het ene onderdeel wel en het andere onderdeel niet te laten uitvoeren. De aangeschreven instellingen kunnen kiezen op welke wijze ze het logo van de Vlaamse Gemeenschap gebruiken. Dat werd in de brief van de Vlaamse administratie heel duidelijk aangeboden. U moet het vorig Woordelijk Verslag er maar eens op nalezen. Blijkbaar is er enige tegenwerking, wat we jammer genoeg ook hadden verwacht. De partner in Brussel doet vanuit het College van de VGC blijkbaar moeilijk.

Minister, de ontworpen visuele verwijzing moet de zichtbaarheid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel voldoende promoten. Vindt u dat dit effectief wordt uitgevoerd? Welke acties hebt u het voorbije jaar ondernomen om de resterende instellingen te overtuigen om het N-logo aan te brengen? Blijkbaar bestaat daarover hier en daar nog wat discussie. Hebben de instellingen die enkel middelen van de VGC ontvangen, ook een brief van de Vlaamse overheid gekregen? Wat is het criterium om te bepalen of een organisatie al dan niet een verwijzing moet aanbrengen? Welke acties zult u nog ondernemen om ervoor te zorgen dat de betrokken instellingen, zoals tussen beide overheden is afgesproken, binnen enkele maanden zowel het N-logo als de verwijzing naar de Vlaamse Gemeenschap zullen hebben aangebracht?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, ik kom eerst even terug op de principes van de visuele verwijzing, de leeuw, en van de vermelding 'Verbeelding werkt' die op de gebouwen zullen worden aangebracht.

Die vloeit inderdaad, zoals u hebt gezegd, wel degelijk voort uit de beslissing die de Vlaamse Regering op 29 mei 2015 nam in overleg en samenspraak met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC).

Wat zijn die krachtlijnen? Het nieuwe N-logo wordt aanvaard door beide overheden. Het is een eigentijdse herwerking van het vroegere N-logo van het Nederlandstalig onderwijs. Het nieuwe N-logo is het hoofdlogo in alle publieke communicatie over Nederlandstalige dienstverlening in Brussel van de Vlaamse Gemeenschap, zowel het

team Coördinatie Brussel als de functionele administraties, en van de VGC. Het nieuwe N-logo zal door elke Nederlandstalige dienstverlening in Brussel ingezet worden als duidelijk herkenbaar hoofdlogo. Het gaat hierbij over de sectoren Onderwijs, Welzijn, Cultuur, Jeugd, Sport, Integratie en Inburgering. Het nieuwe N-logo is in eerste instantie uitgewerkt als kwaliteitslabel en herkenbaar merk, onder meer om te bevestigen aan de gevels van de Nederlandstalige dienstverleners in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, zodat ons netwerk zichtbaar of zichtbaarder wordt.

Op de gebouwen van de instellingen die omwille van werkings- of infrastructuursubsidies zowel onder de bevoegdheid en aansturing van de Vlaamse Gemeenschap als van de VGC vallen, zal een bijkomende signalisatie uitgewerkt worden die binnen de krachtlijnen van de huisstijl 'Verbeelding Werkt' verwijst naar de Vlaamse Gemeenschap en, indien gewenst, naar de VGC.

De invoering van de nieuwe huisstijl gebaseerd op het N-logo zal gefaseerd en geleidelijk verlopen. De nadruk moet liggen op het informeren, betrekken, begeleiden en overtuigen van overheids- en middenveldorganisaties in plaats van verplichten.

Ziedaar het materiële corpus van de beslissing die destijds werd genomen en die zowel door ons als door de VGC wordt gedragen.

Kort samengevat: het N-logo vormt het hoofdlogo en het Vlaamse logo vormt dan de bijkomende signalisatie, op de voorwaarden die ik daarnet opsomde.

In samenspraak met het team Merkenbeleid van de Vlaamse overheid werd gekozen voor een visualisering van logo en de slogan 'Verbeelding Werkt' met een sticker en een plexiplaatje van telkens 156 bij 400 millimeter. Daarmee hebt u een idee van de omvang daarvan. De instellingen hebben de keuze tussen beide opties. Het materiaal moet op een zichtbare plaats worden aangebracht aan de gevel of binnenin het gebouw. Het is dus geen verplichting om het aan de gevel aan te brengen. Ik denk dus dat onze aanpak volledig in de lijn van de regeringsbeslissing ligt en de zichtbaarheid van de Vlaamse Gemeenschap voldoende waarborgt.

Vanuit de Vlaamse overheid werden inderdaad begin februari brieven verzonden naar de instellingen en organisaties die behoren tot het Vlaams-Brusselse netwerk. Het gaat om twee verschillende brieven.

Een eerste brief werd verzonden naar de instellingen die vroeger al een aanbod van de VGC kregen om een N-logo aan hun gevel aan te brengen. Die instellingen kregen nu het aanbod om ook een logo van de Vlaamse Gemeenschap – plexiplaatje of sticker – aan te brengen. Voor alle duidelijkheid citeer ik een passage uit de brief: "U ging op het aanbod van de VGC in en uw instelling heeft al een N-logo aan de gevel? Dan verwachten we dat u ook een Vlaams logo aanbrengt. U mailt daartoe naar brussel@vlaanderen.be waarbij u aangeeft of u kiest voor een plexiplaatje of voor een sticker. Wij contacteren u nadien om de praktische modaliteiten te regelen. Indien u nog geen N-logo aan uw gevel heeft, kunt u nog steeds van dat aanbod gebruikmaken. In dat geval mailt u voor het aanbrengen van het N-logo naar merkbeleid@vgc.be en voor het aanbrengen van het Vlaams logo naar brussel@vlaanderen.be."

Organisaties die al vroeger door de VGC waren ingeschreven, kregen dus met onze brief nogmaals het aanbod om zo'n N-logo aan te brengen en zich daartoe tot de VGC te wenden. Zoals ik als antwoord op een eerdere vraag meegaf, sloot de VGC een raamcontract voor de uitrol van het N-logo op fysieke gebouwen en nam ze hierin het voortouw. Wij werken daarvoor met hen samen. Vanaf januari 2016 werden de gevelborden met N-logo geplaatst. Dat is nog steeds aan de gang.

Een tweede brief werd verzonden naar instellingen die niet door de VGC werden aangeschreven omdat ze voor hun werking enkel afhankelijk zijn van de Vlaamse

overheid. Het gaat hier om enkele instellingen uit de welzijns- en gezondheidssector, maar voornamelijk om de grote Vlaams-Brusselse culturele instellingen, onder meer de Ancienne Belgique en de Beursschouwburg. Zij kregen de vraag om én het N-logo én het Vlaamse logo op een zichtbare plaats in of op hun gebouw aan te brengen. Bij die instellingen is de Vlaamse Gemeenschap verantwoordelijk voor de plaatsing van beide logo's. We gaven de organisaties tot vrijdag 2 maart de tijd om te reageren. Dat leidde tot een kleine tweehonderd reacties, dat is ongeveer een derde van de aangeschreven instellingen.

In principe hebben wij enkel instellingen aangeschreven die – zoals vermeld in de beslissing van de Vlaamse Regering – een werkings- of infrastructuursubsidie van de Vlaamse Gemeenschap ontvangen. Mijn administratie heeft de lijsten van die Vlaams-Brusselse instellingen opgevraagd bij de andere betrokken administraties: Cultuur, Jeugd, Onderwijs, Welzijn, Gezondheid, Sport, enzovoort.... Normaal zijn er dus – behoudens vergissingen – geen organisaties aangeschreven die enkel middelen van de VGC ontvangen.

Begin mei zullen wij starten met de plaatsing van de logo's bij de organisaties die al hebben gereageerd. De andere organisaties zullen wij – deze keer per mail – een herinnering sturen met een bijkomende argumentatie, aangevuld met een keuzeformulier. Op basis van die herinnering zullen we dan tegen de zomer bekijken waar we staan. Daarna kan desgewenst of desgevallend een meer persoonlijke benadering worden overwogen. Dit alles in overeenstemming met de regeringsbeslissing om dit gefaseerd en geleidelijk te doen, uiteraard binnen een bepaald tijdsbestek.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, u weet dat de beslissing die werd genomen door de Vlaamse Regering en het college van de VGC ondertussen dateert van 2015. We zijn drie jaar verder. Iedereen ziet in het Brusselse straatbeeld duidelijk het N-logo. Dat vind ik op zich zeker een goede zaak.

Ik heb begrepen dat het te maken had met de uitvoering van het Vlaamse merkenbeleid, met de lay-out die destijds werd gekozen. Maar ik vind het toch wel opmerkelijk dat het bijzonder lang duurt vooraleer de tweede fase start. U hebt het over 'gefaseerd', en zo werd het ook afgesproken. Maar plots waren er zoveel reacties.

Ik ben tevreden dat de Vlaamse overheid begin mei zal overgaan tot de plaatsing van het logo van de Vlaamse overheid op die instellingen die volledig afhankelijk zijn van de Vlaamse overheid en enkel met werkingsmiddelen van de Vlaamse overheid kunnen functioneren. U moet werken met een herinnering, maar het lijkt mij een evidentie dat die instellingen hun pleinvrees moeten durven te overwinnen. Zij moeten geen schrik hebben van hun schaduw. Het N-logo is inderdaad een kwaliteitslabel, maar ook het logo van de Vlaamse overheid dat je op meerdere plaatsen, zowel in Brussel als zeker ook buiten Brussel, ziet, is dat. We moeten dat kunnen gebruiken.

Minister, u zegt dat de instellingen zijn aangeschreven en dat u ongeveer tweehonderd reacties hebt gekregen. Kunt u mij ook iets meer duidelijkheid geven over welke instellingen effectief hebben gereageerd? Voor welke instellingen is het geen probleem om dat logo te plaatsen? Op welke manier kunnen wij de druk verhogen om beide logo's in Brussel te kunnen gebruiken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil nog even verklaren waarom we nu pas in de operationele fase zijn. U herinnert zich dat het voor en na de vorige zomer even tijd heeft gevraagd om onze uitrolactie juridisch goed te kunnen inpassen in het raamcontract van de VGC met betrekking tot de N-logo's. Het leek ons niet zinvol om dat

N-logo langs twee verschillende kanalen te beginnen uitrollen. Dat zou voor verwarring kunnen zorgen. Aangezien de VGC wel degelijk een aantal interessante aanbestedingsvoorwaarden met de partner had, leek het ons beter om daarop aan te sluiten. Maar dat vraagt altijd wel wat administratief en juridisch werk.

Nu zijn we toch in de fase van het aanschrijven, van de antwoorden en van het aanbrengen. Dat is nakend. Dan gaan we stap voor stap bekijken hoe we dat zullen doen. Dat is in het verleden ook gebeurd met het N-logo. Dat is al lang geleden. Het is niet zo dat alle scholen dat N-logo in the swinging seventies op hetzelfde ogenblik aan hun gevel hebben gehangen. Dat is geleidelijk aan gebeurd.

Toen een aantal dat gedaan hebben en zagen dat het toch wel enige symbolische uitstraling had, zijn anderen gevolgd. Ook hier zullen we als dusdanig te werk gaan, met verschillende lagen, geleidelijk en gefaseerd, maar wel met de doelstelling om ze allemaal te bereiken, dat spreekt voor zich. Ik zal u en de andere leden van de commissie de lijst van degenen die op dit ogenblik al positief gereageerd hebben, bezorgen. Dan kunt u vergelijken over welke organisaties het gaat en dergelijke meer, en kunnen we daar later op terugkomen. Maar de bal is nu wel aan het rollen, zoveel is duidelijk.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): De bal is inderdaad aan het rollen, maar de bal is nog bijzonder traag aan het rollen. Ik hoop dat u als minister uw invloed gebruikt om er toch op te wijzen dat het ook in het belang is van die instellingen zelf om op een correcte manier die afspraak uit te voeren, en ook in het belang van de gebruikers van die vele instellingen, de scholen, de culturele instellingen en dergelijke meer. Er mag op gewezen worden dat dit instellingen zijn die door de Vlaamse overheid in Brussel kunnen functioneren en wel degelijk een kwaliteitslabel zijn van wat de Vlaamse Gemeenschap in Brussel nog steeds aanbiedt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de 11 juliviering 2018 in Brussel – 1574 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dit is zoals steeds een opvolgvraag. Ik denk dat het belangrijk is om hier de nodige aandacht op te blijven richten. We hadden het er een aantal maanden geleden in de commissie al kort even over: de organisatie van de 11 juliviering 2018. Aangezien mijn vraag toen kaderde in een algemenere vraag over de taken, de werking en de organisatie van Muntpunt, vond u het beter om een aparte discussie te wijden aan de organisatie van de 11 juliviering. Ik ga daar dan ook heel graag op in.

De 11 juliviering is voor een stuk een symbool, maar niets is zo belangrijk als symbolen. Ze geven vorm aan wat ons allemaal verbindt en wat Vlaanderen verbindt met deze stad. Maar we zijn een open gemeenschap, we staan ook open voor anderstaligen en voor nieuwkomers die misschien ook interesse tonen voor wat Vlaanderen in onze hoofdstad te bieden heeft. De 11 julivieringen waren de laatste jaren een succes te noemen, na een periode waar het misschien iets minder was. Toch leeft het gevoel dat we Brussel op de Vlaamse feestdag nog net iets meer in een Vlaams daglicht kunnen stellen. Het beeld van Brussel in Vlaanderen is vaak negatief. Waarschijnlijk verslechterde het de laatste jaren nog gelet op de pijnlijke gebeurtenissen en ook de onthullingen die helemaal niet uit het

nieuws te houden waren. De 11 juliviering kan in dat licht wel nuttig zijn om aan Vlamingen van binnen- en van buiten Brussel ook eens een ander, een positief en aangenaam beeld van Brussel te laten zien. Onze stad, de hoofdstad kan dat wel degelijk gebruiken.

Minister, we hebben reeds gesproken over de organisatie van een soort grote volksreceptie in navolging van wat de stad Antwerpen en de stad Gent doen op nieuwjaarsdag. Dat lijken succesformules te zijn. Het zou interessant zijn dat de Vlaamse Gemeenschap een gelijkaardige grote volksreceptie zou organiseren en het concept van die volksreceptie zou integreren in het bestaande programma van de 11 juliviering. We weten ondertussen dat er een veelheid is van initiatieven en van recepties. We hebben het officiële gedeelte voor de gestelde lichamen 's morgens in het stadhuis, er is de receptie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en er zijn ook heel wat kleinschalige initiatieven her en der in de stad.

Bent u bijvoorbeeld in overleg geweest met de Raad van de VGC om eventueel hun receptie te integreren in die grotere volksreceptie, of er desnoods op te laten aansluiten? Op welke andere vlakken wilt u het programma van de afgelopen jaren uitbreiden? We kennen het namiddagprogramma en het avondprogramma. Er is op Muntpunt een heel uitgebreid programma en er zijn verschillende initiatieven van wandelingen op meerdere plaatsen in de stad. Er is de samenwerking met enkele culturele instellingen. Hoe zullen die culturele instellingen zoals de AB, het Kaaithheater, de Beursschouwburg en het BRONKS-theater mee vorm geven aan de Vlaamse feestdag in Brussel? Wordt er samengewerkt met de Vlaamse-Brusselse Media, met BRUZZ en andere media om de festiviteiten te promoten en in beeld te brengen? Ik denk opnieuw aan Radio 2. Ik denk dat er vooropgesteld is om met Radio 2 in de namiddag een programma te doen. U weet zeer goed dat samenwerken met de nationale maar ook de regionale media, met BRUZZ, kan bijdragen tot een groot succes. Het is misschien laagdrempelig maar er zijn initiatieven als Vlaanderen Muziekland, waarvan ik vaststel dat dat in meerdere steden in Vlaanderen een groot succes kan zijn. Overweegt u om samen te werken met andere Vlaamse steden om de Brusselse 11 juliviering zo meer kracht bij te zetten? We hebben daarover vorig jaar of twee jaar geleden al gediscussieerd. Daar kwam onder meer de formule van 'twin cities' uit voort. Een stad als Brussel werkt samen met een stad als Antwerpen of Gent om op die manier een soort uitwisseling te doen, de inwoners van die stad naar Brussel te brengen en misschien ook omgekeerd. Ik heb natuurlijk het liefst dat men in Brussel blijft. Dat leek mij ook een origineel concept te zijn. Op welke manier kan men nieuwkomers betrekken en anderstaligen tonen wat Vlaanderen te bieden heeft in Brussel? Op welke manier kunnen ook de 'expats' betrokken worden en duidelijk gemaakt worden wat de Vlaamse Gemeenschap in de hoofdstad te bieden heeft? Ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik heb er in deze commissie in antwoord op uw vraag om uitleg van 8 maart met het nodige voorbehoud al op gewezen dat we op weg zijn maar dat het nog niet definitief is, maar we zijn sindsdien toch al gevorderd – ik houd een kleine slag om de arm – met betrekking tot een aantal details en een aantal zaken die nog niet volledig operationeel geprogrammeerd zijn.

Maar ik kan u toch al het volgende zeggen. Het is de bedoeling om samen met onze uitvoerende partner Muntpunt een groot trouwfeest te organiseren: 'trouw met Brussel'. Het is een beetje een liefdesverklaring aan de stad die we soms een beetje minder graag zien, maar het grootste deel van de tijd toch zeer graag. Daar zouden we de volksreceptie aan vast hangen, met ook een artistieke partner die met dit soort dingen vertrouwd is, namelijk de vzw cirQ uit Gent die dit op een aangename, ludieke wijze levend kan maken. We willen samenwerken

met andere grote koepelorganisaties, zoals het Davidsfonds, om dit mee te kleuren. Hoe meer dit door grote organisaties ondersteund wordt, hoe beter en hoe meer mensen we op de Grote Markt zullen krijgen.

Het is belangrijk dat het een duidelijke plaats krijgt binnen het programma op de Grote Markt. Het is de bedoeling om na 'de Vlaamse 100' van Radio 2, het programma dat plaatsvindt tussen 12 en 19 uur, het feest 'Brussel trouwt' op de Grote Markt te houden van 19 tot 20.30 uur. Bij het begin van dit feest wordt iedereen die in de namiddag met Brussel getrouwd is op een of andere manier – we zullen dat verwerken in allerlei zaken van het programma – gefeliciteerd en uitgenodigd om het glas te heffen. Het feest en de receptie worden dus geopend om 19 uur. Het trouwfeest zal van een receptie evolueren naar een dansfeest dat dan overgaat in het eigenlijke optreden vanaf 20.30 uur.

De receptie zelf, met een gratis pint – één, want we moeten natuurlijk wel wat rekening houden met de lokale horeca en misschien is dat ook een strategisch aanvaardbare keuze uit alcoholoverwegingen – en eventueel – we zijn het nog aan het bekijken – een stuk bruiloftstaart, is nu gepland tussen 19 uur en 20 uur. Om 20 uur à 20.30 uur – dat zal een beetje een overloop zijn – gaat het feest natuurlijk voort. Op dat ogenblik zullen de drankjes betalend zijn.

Zoals ik al zei, werkt Muntpunt voor dit concept samen met de mensen van cirQ uit Gent. Er wordt nu samen met de horeca, de bars en restaurants op de Grote Markt, bekeken hoe zij op een fijne manier bij dit feest kunnen worden betrokken door een concrete actie of inhoudelijke link met de markt en de wijk rond de Grote Markt.

Als dit allemaal is afgerond, kunnen de plannen met het verloop ter goedkeuring worden voorgelegd aan de stad Brussel. Maar dat is natuurlijk louter om operationele en veiligheidsredenen.

Het zou overigens ook de bedoeling zijn dat de receptie in het stadhuis wel degelijk zou worden vervangen door de volksreceptie op de Grote Markt. Ik moet toegeven – en ik vind dat ook niet abnormaal – dat er de laatste jaren wat meer kritiek kwam. Zelfs al is het niet de bedoeling, het uitkijken over het volk op de Grote Markt geeft soms een raar gevoel. Toen ik de receptie daar gereorganiseerd had, waren er ook een aantal mensen – naast de gemeenteraadsleden en schepenen – die er blijkbaar een gewoonte van hadden gemaakt om daar jaarlijks een ticket voor te bemachtigen. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. We hebben daar dan een lotingssysteem op losgelaten, zodat iedereen, in wisselende bezettingen, daar gebruik kon van maken.

Maar aangezien we graag veel volk zouden hebben beneden op de Grote Markt, zouden we die receptie dan laten vallen. Wat we wel zouden doen, is de nieuwsgierigheid van de mensen bevredigen en bekijken of we de mensen in groepen van 20 à 25 personen, in een constante flow, het stadhuis even zouden kunnen laten bezoeken, tenminste de trouwzaal, om hen daar dan, als verlengstuk, de kans te geven om 'met Brussel te trouwen'. We zullen het op die manier proberen te integreren.

Een aantal dingen moet u nog met een zeker voorbehoud nemen. Men is nu volop de laatste details aan het bekijken.

U vraagt naar het overleg met de Raad van de VGC. Ik heb een drietal weken geleden inderdaad contact gehad met de voorzitter van de Raad van de VGC. Het is zeker mogelijk om beide recepties op elkaar af te stemmen. Op dit ogenblik evolueert het in de richting dat mogelijk de receptie van de VGC, of beter, de RVG (Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie), misschien iets vroeger zou beginnen. U weet dat dat nu telkens van 18 uur tot 20 uur was. Het is geen

enkel probleem om dat bijvoorbeeld om 17.30 uur te laten beginnen. Ik zal mij niet moeien met al die exacte uren. Maar als men dat bijvoorbeeld zou doen – en de huidige voorzitter van de RVG begint toch steeds stipt met haar speeches, in het verleden om 18.30 uur en nu eventueel om 18 uur – dan zouden we eigenlijk de mensen die aanwezig zijn op de RVG-receptie daarna mee kunnen loodsen naar de markt door de andere receptie een beetje vroeger af te breken.

Het is niet dat we het daarvan alleen zullen moeten hebben, want u weet dat het zo'n beetje de Vlaams-Brusselse noblesse is die daar dan wordt uitgenodigd. Ik bedoel daarmee al wie een bepaalde verantwoordelijkheid draagt in het verenigingsleven of andere. Wij zullen natuurlijk het brede volk moeten kunnen oproepen en daartoe communiceren en uitnodigen om met veel volk op dat marktplaats te staan voor onze volksreceptie. Maar die afspraken zijn dus in goede voorbereiding, en dat moet allemaal kunnen.

Hoe kan het programma worden uitgebreid? We bekijken hoe we het aanbod aan wandelingen en bezoeken – dat vooral – nog steeds kunnen uitbreiden. Die blijken, zoals u weet, een groot succes bij bezoekers uit Vlaanderen en zijn vrij snel volgeboekt, hoewel we de voorbije jaren het aanbod toch telkens gestaag vergroten. We zullen dat ook nu nog proberen te doen. We bekijken ook hoe de inbreng van de cultuurhuizen belangrijker kan worden en of deze huizen verder in het programma kunnen worden geïntegreerd.

We moeten gewoon een financiële bémol maken. Een en ander moet binnen hetzelfde budgettaire kader kunnen passen. U weet ook dat dat niet altijd eenvoudig is met de veiligheidsvoorschriften die een blijvende budgettaire weerslag hebben. Maar ook daar zijn de voortekenen en de voorbereidende gesprekken zeer goed.

Hoe zullen we het concreet doen met de instellingen? Muntpunt is samen met de Beursschouwburg een volledig programma aan het uitwerken in relatie tot het concept op de Grote Markt. U weet dat de Beursschouwburg drie jaar geleden de eerste enthousiaste partner was. Zij gaan nu opnieuw voluit mee met het concept.

Met de Ancienne Belgique bekijken we dan weer de mogelijkheid om op voorhand en/of de dag zelf opnieuw een 'Gelukkig zijn'-sessie te organiseren, rond trouwen en trouwmuziek. Dat is ook een zaak die in voorbereiding is.

Een ander mogelijk thema zijn uiteraard de nummers van De Kreuners, die dan opnieuw zullen optreden. Men denkt op een gegeven moment dat een rockgroep dood en begraven is en dan staan ze toch opnieuw op uit de doden. Maar voor een ambianceavond op de Grote Markt is dat natuurlijk een zeer goede zaak. Zij kunnen daarop inspelen.

Het Vlaams Radiokoor zal dit jaar aanwezig zijn. De mensen van Brussels Philharmonic en Flagey komen ook actiever meewerken op de viering. Dat is een goede zaak. Het programma is nog in ontwikkeling. Er wordt op dit ogenblik nagegaan of er een wandelvoorstelling van zowel KVS als Kaaaitheater in het programma kan worden opgenomen en ook of Circus Zonder Handen zou kunnen worden betrokken op het parcours.

Hoe verloopt de samenwerking met BRUZZ en andere media? Muntpunt voert gesprekken met verschillende persgroepen om een uitgebreide media-aandacht te garanderen. Zoals de voorbije jaren wordt er uiteraard opnieuw samengewerkt met de VRT, voornamelijk Radio 2, maar ook met Eén. Ook RINGtv, dat vorig jaar voor het eerst ruime aandacht aan de 11-juliviering in Brussel gaf, wordt verder aangesproken. Dat ziet er dus goed uit. De voorbije jaren hebben we de 11-juliviering gepromoot via Vlaamse koepelorganisaties, organisaties die werken met en rond expats en anderstaligen. Ook dat wordt geïntensifieerd.

Met BRUZZ bekijken we momenteel of de zender ruimere aandacht kan besteden aan de viering. Een live-uitzending van het avondprogramma ligt evenwel niet binnen de huidige budgettaire mogelijkheden. Ik verwijs naar de live-uitzending van Bal National op 21 juli en die van de Grote Markt op 11 juli. De live-uitzending door BRUZZ van het Bal National is maar mogelijk omdat de organisator zelf, vzw Bal National, de captatie van het concert gratis aanbiedt en de bijkomende noodzakelijke middelen en mankracht gedeeld worden met de Franstalige regionale zender BX1. Wij zitten met een andere invalshoek. Op dit ogenblik is er onvoldoende operationele en financiële draagkracht om alleen multimediale live-captaties van grote evenementen te produceren. Ook de live-uitzendingen uit het verleden door het vroegere tvbrussel van de avondviering van de Vlaamse feestdag op de Grote Markt waren nooit soloprojecten van de Vlaams-Brusselse Media. Er was op dat ogenblik toch altijd een samenwerking met VRT of VTM.

Ik heb gezien dat de VRT vorig jaar vanuit haar autonome beslissingsmogelijkheid Antwerpen heeft gecapteerd. Ik kan de volgende zin niet niet uitspreken: het was fijn om te zien dat er meer volk op de Brusselse Grote Markt was dan in Antwerpen. Het is dan maar aan de VRT om te zien of dat zij het belangrijk vindt om niet wat af te wisselen tussen onze steden. Maar goed, dat moet men dan maar bekijken.

Ik ben trouwens ook omzichtig – dat weet u – om bijkomende middelen toe te kennen aan BRUZZ, gelet op de middelen die de organisatie vanuit de Vlaamse Gemeenschap en de VGC al ontvangt voor haar hoofdtaak. Die middelen zijn niet min, laten we dat toch niet vergeten.

We streven op dit ogenblik niet specifiek naar samenwerking met andere Vlaamse steden. Zoals u weet, hebben die meestal hun eigen festiviteiten op 11 juli. We werken wel samen met Vlaamse organisaties en verenigingen.

Het idee van de 'twin cities', dat inderdaad op een gegeven moment een tweetal jaar geleden aan bod kwam, is even verlaten, omdat we nu al onze aandacht nodig hebben om op dit uitgebreide concept te focussen. Ik sluit niet uit dat Muntpunt daarrond in de toekomst nog verdere samenwerkingen doet.

Maar op dit ogenblik, als we dit allemaal al hebben – en dan spreek ik dus over een grote volksreceptie, waarbij die van het stadhuis en die van de RVG toch mee aangehaakt en/of geïntegreerd worden en anderzijds de uitbreiding van het aanbod voor de wandelingen en de bezoeken en de toch nog steeds gestage verdere samenwerking met onze grote instellingen – dan slagen we er toch in om jaar na jaar meer aan de mensen aan te bieden en hen op 11 juli ook meer keuze en meer plezier te geven. Mét hetzelfde budget – dat wilde ik er nog even aan toevoegen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): U zou misschien ook uw budget van het Vlaams Brusselsfonds kunnen gebruiken. Maar dat is slechts een tip.

Minister, ik dank u alvast voor uw antwoord. Het is inderdaad positief dat de geesten rond de 11 juliviering met een grote volksreceptie lijken te rijpen. Ik hoop dan ook dat commerciële, maar ook andere obstakels, worden overwonnen. Ik denk dat dat absoluut mogelijk is. De stad Brussel en ook de horeca zullen zelf ook de voordelen kunnen inzien wanneer daar een volksreceptie wordt ingericht en men heel wat bezoekers van alle kanten in Brussel en de rest van Vlaanderen naar de Grote Markt kan brengen. Ook zij zullen daar ongetwijfeld meer dan een graantje van kunnen meepikken.

Ik denk dat de Vlaamse feestdag in Brussel echt wel een frisse wind kan gebruiken. En ik moet toegeven: ik stel vast dat dat de voorbije jaren toch wel effectief

zo is. Ik betreur een beetje de uithaal van collegelid Smet in de VGC, enkele weken geleden, waarbij hij het nodig vond om mij persoonlijk te beledigen. Maar ik heb de indruk dat dat in de VGC-raad, na de uitspraken van Jef Van Damme en Bruno De Lille, blijkbaar de gewoonte aan het worden is om met persoonlijke uithalen waarschijnlijk het eigen falen te proberen te verdoezelen. (*Opmerkingen van Joris Poschet*)

Ja, dat was heel flauw, maar die andere uitspraken waren ook bijzonder schandelijk, zal ik het maar noemen.

Ik denk inderdaad dat een structurele samenwerking met andere Vlaamse steden, maar ook zeker met media, toch wel een meerwaarde kan zijn. Ik hoop dat men toch ooit eens over dat concept van die Twin Cities misschien iets kan uitwerken op termijn. U hebt gesproken over de samenwerking met de media. Radio 2 doet reeds inspanningen. Ik hoop dat we kunnen gaan naar een uitzending, 's avonds, van de 11 juliviering op de markt, en waarom niet ook die grote volksreceptie.

We hebben al gediscussieerd over de taak van BRUZZ. Ik vond het vorig jaar nogal frappant dat de reportage over de 11 juliviering op BRUZZ bijzonder beperkt was, en er anderzijds een live-uitzending was – u hebt het uitgelegd, door de samenwerking en de captatie die er was. Er is misschien wel een verklaring voor, maar ik denk dat het toch tot de opdracht van BRUZZ behoort, als Vlaams-Brusselse Media, om hier ook voldoende aandacht voor te hebben. Persoonlijk werd ik daarover aangesproken, dat het onbegrijpelijk was dat BRUZZ weinig aandacht had besteed aan de 11 juliviering en het wel nodig vond om het Bal National integraal uit te zenden. Er is een financiële verklaring voor, maar uiteindelijk blijft het merkwaardig dat die Vlaams-Brusselse Media die Vlaamse feestdag heel beperkt heeft gecapteerd.

Met betrekking tot die volksreceptie, minister: we hebben er al veel over gesproken. Ik denk dat we aan het evolueren zijn, dat we echt wel naar elkaar toe aan het groeien zijn. U vindt het een goed idee, ik vind het een goed idee. Ik stel vast dat het nu heel creatief wordt ingevuld, met de liefde voor Brussel, een soort trouw met Brussel. Ik houd ook wel van creatieve invullingen, maar het moet wel laagdrempelig blijven. Het moet ervoor zorgen dat een gewone Brusselaar, een gewone bezoeker, een toerist, een Vlaming die Brussel komt bezoeken, zich daarin kan terugvinden en niet afgestoten wordt. Ik hoop dan ook dat die creatieve invulling – waar ik absoluut voorstander van ben, maar het is nog wat afwachten wat het precies wordt – er toch voor kan zorgen dat er vooral veel volk naar die volksreceptie kan komen. Ook uw voorstel van de receptie vanop het balkon, en dan wat bijna neerkijken op wat er gebeurt op de markt, lijkt mij toch ook niet meer ideaal. Maar wat uw alternatief is, om dan met bepaalde groepen het stadhuis te gaan bezoeken, misschien de trouwzaal of de mooie zalen die er zijn, lijkt mij toch ook wel een goede suggestie. Ik weet dat heel wat Brusselaars, heel wat bezoekers, toch heel graag dat prachtige stadhuis van Brussel zouden bezoeken.

Een laatste puntje, dat ik eigenlijk nog niet heb aangebracht, is het volgende. U werkt met uw burgerkabinet. Op welke manier wilt u die 11 juliviering beter promoten via uw burgerkabinet? Zou dat een onderdeel kunnen zijn? Dat is nog een laatste element. Zijn er ook inventievere manieren om in Brussel Vlaanderen te promoten en Vlaanderen in Brussel te promoten? Dat waren mijn laatste vragen en bedenkingen voor u, minister.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: We gaan nu even afwachten hoe Muntpunt de operationele dingen allemaal rond krijgt. En dan denk ik dat we vooral onze weddenschap zullen moeten doen slagen om voldoende volk op de volksreceptie te krijgen. Wat is voldoende volk? Dat zullen we wel zien, maar als we daar om 19 uur met twee-

driehonderd man zijn, dan is dat misschien wat weinig. We zullen op een of andere manier de knop in de hoofden van de mensen moeten omdraaien, dat het vanaf nu niet langer vanaf 20.30 uur begint. Het is vaak dat je dan de mensen ziet binnendruppelen op de Grote Markt, en dat pas tegen 21 uur de zaak goed gevuld is. Het zal dus kwestie zijn van met hetzelfde publiek – of met andere publieken, dat kan natuurlijk; die kunnen elkaar opvolgen, de receptie en de avondvoorstelling – duidelijk te maken dat er wel degelijk iets te doen is vanaf 19 uur.

Ik denk dat de lokroep, naast het interessante creatieve concept van trouwen met Brussel, toch ook wel ondersteund zal worden door de gedachte dat er daar gratis iets te krijgen is. We moeten uiteraard van alle hout pijlen maken. De bedoeling is om daar een gezellige sfeer te hebben, met zo veel mogelijk mensen. En als dat eenmaal gelukt is, geloof ik wel dat we een toffe, nieuwe stap gezet hebben in de collectieve beleving van die 11 juliviering, van dat 11 julfest. Het kan ook zijn dat we daar toch nog wel een aantal jaren in zullen moeten investeren, om die bijkomende receptie in de hoofden van de mensen te krijgen. Maar goed, we gaan er alles aan doen om de eerste editie te doen slagen, zodat we daar vertrokken zijn.

Het Burgerkabinet staat hier wel degelijk volkomen los van. Herinner u dat dat Burgerkabinet op zich niet meer bestaat. Zoals elk Burgerkabinet is dat een maand of twee in een elektronische fase, in dit geval voor een tweeduizendtal mensen die daar op een of andere manier aan hebben deelgenomen. En dan is er de fysieke fase van de ongeveer 120 mensen die daar dan in het Vlaams Parlement een dag rond gewerkt hebben. Wij houden nu de mensen van dat Burgerkabinet om de zes maanden, dus drie keer, op de hoogte van onze vorderingen. Maar dat is geen instelling. Dat is een tijdelijke inspraakformule, die daarna natuurlijk door andere inspraakformules kan worden opgevolgd, maar dat is geen geschikt instrument of een geschikte groep om hier bijkomende aandacht rond te genereren. Dat staat daar eigenlijk los van.

Waar we vooral op rekenen, laat ons daar duidelijk in zijn: Radio 2 is cruciaal in heel dit verhaal. Radio 1 is interessant voor de politieke aandacht. BRUZZ kan interessant zijn voor de lokale aandacht, zeker en vast, en ik denk dat ze daar zeker nog een aantal bijkomende dingen zouden kunnen doen. Maar Radio 2 is echt de zender die iedereen bereikt en die vooral het familiale gegeven van de 11 juliviering nog verder kan opvijzelen. Daar ligt het echte verschil om mensen naar de Grote Markt en naar hun hoofdstad te krijgen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Bedankt, minister. Ik wil gewoon nog even citeren wat een van de aanbevelingen was van uw Burgerkabinet: "Organiseer een Brussel-dag voor scholieren en ambtenaren." U zou "in samenwerking met Muntpunt bekijken op welke manier bestaande evenementen zoals de 11 juliviering of de Irisfeesten beter in de kijker kunnen worden gezet."

Minister Sven Gatz: Dat zijn we dus aan het doen.

Karl Vanlouwe (N-VA): Als u zegt dat we de knop in de hoofden moeten omdraaien, dan denk ik het er vooral op aankomt voldoende promotie te maken. Muntpunt heeft die taak, BRUZZ heeft die taak, Radio 2, misschien ook televisie, misschien RINGtv, misschien andere regionale zenders. We moeten er allemaal naar streven om van 11 juli een mooie feestdag te maken voor de Vlamingen, waar uiteraard ook iedereen welkom is om te zien wat Vlaanderen in Brussel aanbiedt. Ik kijk alvast uit naar wat het zal worden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.